BU SAYIDA:

Ecel Gelmeyinc

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Sayı: 62

75 Krş.

HIZIR

MUMYALAR ülkesinde

Yazan H.F.VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

KIRMIZI BERELİ KIZ

★ 'HİKÂYE ★

UAKTİYLE köyün birinde, küçük bir kız vardı. Çok güzeldi. Güldüğü zaman, yanağında çukurlar peyda olur, bu çukurlardan etrafa gülleb saçılırdı. Bütün köy halkı onu çok severdi. Bu küçük, sevimli kızın da herkes gibi bir ismi vardı ama, hiç kimse onu ismiyle çağırmazdı. Annesinin ördüğü kırmızı bereyi başından hiçbir zaman eksik etmediği için, bütün herkes ona «Kırmızı Bereli Kız» derlerdi.

Kırmızı Bereli Kız'ın annesinden başka, bir de anneannesi vardı. Çok ihtiyar bir kadın olan anneanne, ormanın öbür ucundaki köyde tek başına, yapayalnız yaşardı. Torunun ve kızın bütün ısrarlarına rağmen, onların yanında oturmazdı. Neden oturmadığını da kimse bilmezdi.

Bir gün Kırmızı Bereli Kız, annesinin kendisini çağırması üzerine, hemen yanına gitti. Anne, ocağın başında çörek pişirmekle meşguldü. Kırmızı Bereli Kız'ın yanına geldiğini görünce:

— Kızım, dedi. Anneannen hastalanmış. Hazırladığım şu çöreklerle bisküileri ona götürüver, olur mu?

Kırmızı Bereli Kız, «Peki anneciğim» dedikten sonra, içinde çörek, bisküvi ve bir şişe de süt bulunan sepeti alıp, ormanın öteki ucunda bulunan anneannesine gitmek üzere yola koyuldu.

Neşeli neşeli şarkı söyleyerek ormanın içinde ilerlerken, birdenbire bir kurda rastladı. Onun ne biçim bir mahlûk olduğunu bilmediği için aldırmadı. Durdu. Onu sevdi...

Kurt, günlerdenberi açtı. Ağzına bir tek lokma yiyecek koymamıştı. Kırmızı Bereli Kız'ı ve elindeki sepeti görünce, başladı yutkunmaya.

— Küçük kız, dedi. Elindeki bu sepetle nereye gidiyorsun?

Zavallı Kırmızı Bereli Kız, kurtun kendisine hazırladığı tuzaktan habersiz: «Anneannemin evine gidiyorum» diye ona gülümseyerek cevap verdi.

— Anneannenin evi çok mu uzakta?

— Yok. Hayır. Biraz ileride. Şu gördüğün değirmenin tam arkasında. Köyün ilk evi.

Kurt, Kırmızı Bereli Kız'ın söylediği bu son söz üzerine, biraz düşündü. Sonra da «İster misin Kırmızı Bereli Kız» dedi. «Seninle bir yarış yapalım. Bakalım anneannenin evine kim daha evvel varacak. Sen şu yoldan git, ben de öbür yoldan gideyim.»

Küçük kız, kendisine yeni bir oyun bulmanın sevinciyle, kurdun teklifini kabul etti.

Zeki kurt, anneannenin evine giden en kestirme yolu kendisi almış, uzununu ise Kırmızı Bereli Kız'a bırakmıştı. Daha Kırmızı Bereli Kız yolun yarısına gelmeden, kurt eve varmıştı bile.

Biraz sonra kendisine çekeceği ziyafeti düşündükçe, ağzını şapırdatan kurt, hemen kapının tokmağını üç kere vurdu. Biraz bekledi. İçeriden «Kim o?» diye bir ses gelmesi üzerine, Kırmızı Bereli Kız'ın sesini taklit etmeye çalışarak:

— Benim anneanneciğim, dedi. Kırmızı Bereli Kız! Sana yiyecek getirdim!

— Ha sen misin evlâdım? Kapının sol köşesindeki ipi çek, desteği kaldır.

Kurt anneannenin dediklerini yaptı. Kapı açılmıştı. Hemen içeriye girdi. Bir hamlede zavallı kadının üzerine atladı. Günlerdenberi midesi bomboş olduğu için, bir hamlede kadıncağızı parçalayıp, yutuverdi. Sonra da hemen yatağın içine girdi ve küçük kızı beklemeye başladı.

Yollarda çiçek toplayarak, kelebekleri kovalayarak ilerleyen Kırmızı Bereli Kız, yarım saat sonra anneannesinin evine geldi. Kapıyı çaldı. Kurnaz kurt, bu sefer ihtiyar kadının sesini taklit ederek «Kim o?» dedi. Küçük kızın «Benim anneanneciğim, Kırmızı Bereli Kız» diye cevap vermesi üzerine de, anneannenin kendisine söylemiş olduğu sözleri birbiri peşisıra tekrarladı:

— Ha sen misin evlâdım! Kapının sol köşesindeki ipi çek, desteği kaldır!

Kırmızı Bereli Kız, denileni yapıp, içeriye girdiği zaman, yorgan yüzüne çekmiş olan kurt:

— Elindekileri masanın üzerine bırak da gel yanıma, dedi. Herhalde yorulmuşsundur. Biraz istirahat et!

Küçük kız elindekileri oraya bıraktı. Sırtından hırkasını çıkardı. Yorganı kaldırıp, anneannesinin yanına uzandı. Fakat hayret. Anneannesi çok değişmişti. Eskiden ufacık tefecikti. Şimdi ise kocaman olmuştu. Bir müddet sessiz sessiz öylece yattı. Sonra kendine hâkim olamıyarak:

— Anneanneciğim, dedi. Amma da büyümüşsün. Ne kocaman ellerin var!

Kurt, dilini şapırdatarak:

— Daha iyi yakalamak için, diye cevap verdi. Kırmızı Bereli Kız, bu söylenilenlerden birşey anlamamıştı.

— Ne büyük kulakların var!

— Daha iyi işitmek için!

— Hele dişlerin anneanne, hepsinden büyük!

— O da! diye kurt sabırsızlık içinde mırıldandı. Daha iyi yutmak için.

Ve sözlerini bitirir bitirmez küçük kızın üzerine saldırdı.

Bu suretle herkesi kendisi gibi iyi kalbli sanan, Kırmızı Bereli Kız, hiç tanımadığı birine itimat etmenin cezasını, açgözlü kurtun midesine inmekle gördü.

Sevgili çocuklar. Hiç tanımadığınız birinin sözüne hiçbir zaman inanmayın. Şunu aklınızdan çıkarmayın ki, dünyada iyi insanlar olduğu kadar fenaları da vardır.

Dağ Başını Duman Almış

ÜÇÜNCÜ KISIM

I

YAKALANAN AJAN

Yazan:
Oğuz ÖZDEŞ

İzmir'in Tepecik mevkiindeki eski bir konakta o gece hummalı bir faaliyet vardı. Bir masa başında oturan, yaşlı, fakat dinç bir adamın etrafında toplanmış olan üç kişiden uzun boylu ve esmer olanı:

— Adam hiçbir şey itiraf etmiyor kumandanım, dedi.

Burası, İzmir'deki gizli Türk karargâhı idi. Masada oturan yaşlı adam aslında bir Türk generali, diğer üçü de, binbaşı rütbesinde üç subaydı. Fakat üçünün de kıyafeti sivildi.

Sivil general, kır sakalını sıvazladıktan sonra:

— Peki, o halde fişi okuyunuz, dedi.

Uzun boylu, esmer olanı elindeki fişe bakarak okudu:

— Adı Peter. Balkanlı, 30 yaşlarında. İngiliz İstihbarat Servisinde çalışıyor. Nişanlı. Eşkâli fotoğrafta görüldüğü gibi. Bir hafta sonra Beyrut'a gidecek olan vapurla, İzmir'den hareket edecek. Kendisine gelen şu şifreli telgrafa göre, vapurun Beyrut'a giderken uğrıyacağı İskenderun limanında Jak adlı birisiyle randevusu var.

Sivil general, kendisi gibi siyah bir redingot giymiş olan subayın daha önce verdiği fotoğrafı, şifreli telgrafı ve bu defa uzattığı fişi tetkik ettikten sonra, başını diğer iki sivil subaya çevirdi:

— Anadolu'yu tamamen istilâya teşebbüs edecek olan Yunan plânının İngilizler tarafından hazırlandığına ve Peter'in bu plânın tatbiki için Türkiye'ye geldiğine şüphe yok. Kanaatımca bu adam serbest kalmalı ve mensup olduğu gizli servisin Türkiye'deki bütün elemanları ile elde edilmeliydiler.

— Biliyorsunuz generalim, yakalanan ajan, aynı zamanda Anadolu'da teşkilâtlanan Türk kuvvetlerinin ve Ankara'da kurulan Türk hükûmetinin ilerde girişeceği taarruz plânını elde etmek hırsızlığı üzerinde idi. Yakalayıp üzerini aramamızdan başka çare yoktu.

General bir müddet düşündükten sonra:

— Biliyorum, dedi. Peter'in hakiki gayelerini ve mensup olduğu şebekeyi bilmek için vazifesine devamı şart. Biraz evvel yanında genç bir kızla geldiğini bildirdiğiniz Yüzbaşı Kudret'i de bunun için çağırttım. Haber verin, derhal gelsin.

— Başüstüne generalim.

Generalin yanındaki adamlardan biri süratle odadan çıktı. General, diğer sivil subaya:

— Buraya gelişleri kolay olmuş mu? diye sordu.

— Yalnız Bozova köyünde Türk çetecileriyle karşılaşmışlar. Az kalsın çeteciler kendilerini haklıyacaklarmış... Bereket versin Kudret'in annesi aynı köyde oturuyormuş. Güçlükle yakalarını sıyırıp Bozkurt istasyonuna varmışlar. İstasyon Yunanlıların işgalinde olduğu için, üstünde taşıdığı üniforma, ona bütün kapıları açmış... İzmir'e hiç hâdisesiz gelmişler...

Bu sırada kapı açılmış, içeriye Yüzbaşı Kudret'le biraz evvel onu çağırmaya giden sivil subay girmişti.

Kudret sert bir selâm verdi. Generalin o anda elinde, yakalanan ajanın resmi vardı. General, Kudret'i kaşıyle selâmlarken, mütemadiyen yüzüne bakıyor, elindeki fotoğrafla

— Parmağınızla bıyığınızı kapatınız!

mukayese ettiği anlaşılıyordu.

General ciddî bir tavırla:

— Parmağınızla bıyığınızı kapatınız, dedi.

Kudret ilk önce şaşırmıştı. Fakat şaşkınlığı kısa bir an sonra geçti ve şahadet parmağını bıyığına götürerek kapattı. General, memnun bir ifade ile:

— Mükemmel, diye söylendi. Ta kendisi...

Sonra başını Kudret'e çevirerek ilâve etti:

— Türk milleti senden mühim bir hizmet bekliyor Yüzbaşı Kudret. Anadolu'yu istilâ etmek için hazırlanan planı İzmir'deki Yunan karargâhına getiren, ondan sonra da, Kurtuluş Savaşına girişen ve Ankara'da kurulan Türk hükûmetinin taarruz planını elde etmek için İzmir'den hareketle Anadolu'nun içlerine, Türk köylüleri arasına girmeğe çalışan Peter adlı bir ajanı, Bozkurt istasyonu civarında yakalamış bulunuyoruz. Seni, Canverenden buraya Yunan subayı kıyafetinde getirmemizin sebebi de budur. Çünkü yakalanan Peter, İzmir'e Yunan subayı kıyafetinde gelmişti ve yakalandığı zaman da,üzerinde bulunan üniformayı taşıyordu. Peter'in ortadan yok olması şüpheyi uyandıracağı için, onun vazifesine devama karar verdik. Tabii, bu vazifeyi artık Peter yapamazdı. Çünkü bir defa, bizim gizli istihbarat teşkilâtı tarafından yakalanmış, sorguya çekilmiş, hattâ üzerindeki bazı gizli vesikalar alınmıştı. İşte seni buraya çağırmamızın sebebi budur. Yani, bundan sonra Peter sen olacaksın. Makedonaylı olman, çocukluğunda bulunduğun Rum muhitinde onların lisanını ve örfünü yakinen bilmen, seni tercih etmemize başlıca sebep oldu. Hoş, zaten bu işi senden başka başaracak bir kimseyi de tanımıyorum ya...

Kudret, kendisine verilen vazifenin önemini çabucak kavramıştı. Sivil general fişle birlikte bir de fotoğraf uzattı:

— Yakalanan Peter'in cebinden bir de şu fotoğraf çıktı.

Kudret, fişle fotoğrafı aldı. Fişte, Peter'in bütün eşkâli, hususiyetleri ve mazisi hakkında bilgi veriliyordu. Fotoğraf ise, sivil kıyafette, mavi gözlü, sarışın, karga burunlu bir erkeğe aitti.

Kudret fotoğrafı tetkik ederken sivil general konuşmasına devam etti:

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan Hikâyeler

Çeviren: Özay Süsoy

MAYMUN VE DEVE

Ormandaki hayvanlar büyük bir eğlence tertip etmişlerdi. Maymun ortaya çıkıp dansetmeğe başladı. Güzel dansından dolayı alkışlar topladı.

Maymunun bu kadar beğenilmesini kıskanan deve, oradakilerin dikkatini üzerine çekmek için ortaya çıkıp dans etmeğe kalktı. Öyle komik hareketler yapıyordu ki, toplantıdakiler sinirlendiler. Sopalarla döverek deveyi eğlenceden attılar.

BİZDEN DAHA İYİ OLANLARI TAKLİT ETMEK GÜLÜNÇTÜR.

KÖR ADAM VE TOPAL ADAM

Gözleri kör bir adam, yolun kötülüğü yüzünden yürüyemiyordu. Topal bir başka adama rastgeldi. Topal adama, yolun fena kısmını geçmesine yardım etmesi için rica etti.

— Ben sana nasıl yardım edebilirim ki,» diye topal adam cevap verdi, «Ben topal ayağımla kendimi zor sürüklüyorum. Fakat sen kuvvetli birine benziyorsun. Beni sırtında taşırsan, talihimizi birlikte deneriz. Senin ayakların, benim, benim gözlerim senin olacak.»

Kör adam bu teklifi büyük bir memnuniyetle kabul etti. Topal arkadaşını sırtına aldı. Birlikte emniyetle ve neş'e içinde yollarına devam ettiler.

MEDENİYETİMİZ, İNSANLARIN BİRİBİRİNE KARŞI DUYDUKLARI İHTİYAÇ VE SEVGİYLE YÜKSELİR.

ÖĞRETMENİNİZ diyor ki

Geçimsiz Çocuklar

YAZAN: SADIK ÖVET

KÖŞEDEKİ evden kulağa gelen yırtıcı ve sert sesler üzerine herkes birdenbire sustu. Sonu nasıl biıecek diye merakla dinlemeğe başladılar. Söylenenler pek de hoş değildi. En fena sözleri birbirlerinin yüzlerine haykırıyorlar, hattâ daha da ileri gidiyorlardı.

— Terbiyesiz!

— Sensin!

— Hayvan!

— O da sensin, fazla konuşma seni döğerim!

Etraftaki çocuklar kaşlarını kaldırarak, gözlerini bir noktaya dikerek bir müddet durdular. Sonra gülümsediler. Çünkü bu kavgalar zaman zaman oluyordu. Yalnız bu defa sonunda döğüş çıkacak mı diye beklemeğe başladılar. Bir gün kapışmışlar, yüzlerini tırmalamışlardı. Sonradan barışıyor, anlaşıyorlardı. Ama doğrusu yaptıklarını kimse unutmuyor, ayıplıyorlardı. Hele büyükler, bunları gören ve işitenler bu geçimsizliği anlayamıyorlar, çocuklarına:

— Bu olanları beğeniyor musunuz? diye soruyorlardı. İşin fenası bu çocukların anne ve babası çok üzülüyorlar, aralarına giriyor: «Yapmayın, etrafa karşı ayıp oluyor» diye kavgaları örtbas etmeğe çalışıyorlardı.

Kedi ile köpek bile arkadaş oluyorlar.

Bazı çocuklar geçimsiz oluyor. Ya arkadaşile veya kardeşile bir türlü anlaşamıyor. Halbuki insan biraz sabırlı olursa, karşı tarafın kızgınlığı geçinceye kadar susarsa, pekâlâ anlaşma olur. Kavga, fena sözler, dargınlık kimsenin istemediği bir harekettir. Bunların suç olduğunu da tabii biliyorsunuz. Kavga edenleri karakola götürürler. Birbirine fena söz söyleyenleri, küfür edenleri ara sıra mahkemelerde görürüz. Eğer barışmazlarsa para cezasına veya hapse mahkûm olurlar. İnsan küçük yaşta başkalarile anlaşamazsa büyüdüğü zaman başı çok derde girer. Herkes yaka silker. Yanlarına yaklaşılmaz.

Bir hiç yüzünden kavga etmiş, uzun yıllar birbirlerine dargın durmuş insanlar da vardır. Halbuki bugünün cemiyet terbiyesi anlaşmazlığı istemiyor. Hattâ savaşları ortadan kaldırmak için uğraşan Birleşmiş Milletler Cemiyeti var. Yalnız bukadar değil. Dinimiz de dargınlığı istemiyor. Darılanlar bayramlarda muhakkak barışmalıdır, deniliyor.

Geçenlerde bir tanıdığım anlattı: «Şileye yakın köylerden birisine, bayram üzeri dinlenmek için gitmiştim. Deniz, ağaçlar, dereler, kısaca tabiat o kadar güzeldi ki, çok zevklendim. Birkaç gün sonra bayramdı. Namazdan sonra küçük büyük herkes yaş sırasına göre dizildiler, bayramlaştılar, kucaklaştılar. Dikkat ettim, bazıları bu iiş hevesle yapıyorlardı. Etraftakilere sordum, bana:

— Bizde dargın, hattâ kanlı bıçaklı olanlar muhakkak böyle bir günde barışırlar, dediler. Herşeyi unuttum, bu âdet çok hoşuma gitti.

Bu kadar uzağa gitmeğe lüzum yok. Artık öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, birbirini yok etmeğe çalışan, birbirine düşman olan hayvanlar bile yanyana, başbaşa yatıyor, oynaşıyor. Kedi ile köpeklerin karşılaştıkları vakit hırladıklarını, tısladıklarını görmüşsünüzdür. Bu mahlûklar bazı defa dostça da geçiniyorlar. Vahşi hayvanlar bile kavga etmeyelim diye, birbirlerinin bölgelerine girmiyorlar. Bu böyle oluyor da bazı çocuklar, bazı kardeşler karşılıklı fena sözler söylüyorlar, kavga ediyorlar. Doğrusu ayıp oluyor. Bunların bu yazımı okuyacaklarını biliyorum. Ne diyelim. Yapmasınlar değil mi?

Arkadaşları, kavga ve küfür eden bu çocukları çok ayıplıyorlardı.

GÜZEL ŞİİRLER

Atasözlerinden ilhamlar

«Dolu testi, su almaz»
Çalışan, muhtaç olmaz!
«İki el, bir baş için»
Çalış: Ekmek, aş için!
«Çivi, çiviyi söker»
Çalışmayan yaş döker!
«Can çıkmadan, huy çıkmaz»
Boş ele, kimse bakmaz!
«Çalışmak, ayıp değil»
Öyleyse işe eğil!
«Çalışan, kazanır hep»
Tembelliğe yok sebep!
«Yoksulluk, çok kötü şey»
Çalış ki, olasın bey!
«Kalbden kalbe yol vardır»
Çalışan, bahtiyardır!
Tutup «ATASÖZÜ»nü,
Ağart, yavrum yüzünü!
Pırlantadır bu sözler,
Çevrilsin ona gözler!

F. Cemal Oğuz ÖCAL

ÇOCUK HAFTASI 1959 Yazlığı

ÇIKTI
Kapışılıyor

TÜKENMEDEN BİR TANE ALINIZ. BAYİNİZDE BULAMADINIZSA 6 LİRA YOLLIYARAK BİZDEN İSTEYİNİZ

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç sual soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi ölçmüş olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25. sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

(Bağdat Hırsızı) hangi eserdedir?
1 - Binbir Gece de mi?
2 - Hamlet'te mi?
3 - Çalıkuşu'nda mı?

Tütün dünyaya nereden yayılmıştır?
1 - Hindistandan mı?
2 - Çinden mi?
3 - Amerika'dan mı?

Bu bayrak eskiden hangi devletin bayrağı idi?
1 - Mısır'ın mı?
2 - Pakistan'ın mı?
3 - Suriye'nin mi?

TARİH YAPRAKLARI

Kanije kalesinin alınması

30 Temmuz 1532'de Macaristan'da bulunan Kanije kalesi Kanunî Sultan Süleyman'ın ordusu tarafından zaptedilmiştî.

Saint-Gotthard muharebesi

1 Ağustos 1664'te Türk ordusu ile Alman, Fransız, Macar ve Avusturyalılardan mürekkep bir ordu Saint-Gotthard meydan muharebesini yapmıştı. Raba nehrinin taşması yüzünden nehrin karşısına geçirilen askerlerimize yardım edemediğimiz için bu savaşı düşmanlar kazanmışlardı.

Tuğrul Bey'in ölümü

Türk Selçuk devletinin kurucusu Tuğrul Bey, 1 Ağustos 1068 de ölmüştü.

Özü zaferi

Arka arkaya bozgunlara uğrayan Türk ordusu, 2 Ağustos 1771'de Ruslara karşı Özü zaferini kazanarak bozgunların öcünü aldı.

Makedonya ihtilâli

Rusların körüklediği bir isyanla ayaklanan Bulgarlar Makedonya ihtilâline 2 Ağustos 1903'te başladılar. Bu ayaklanma büyük güçlüklerle bastırıldı.

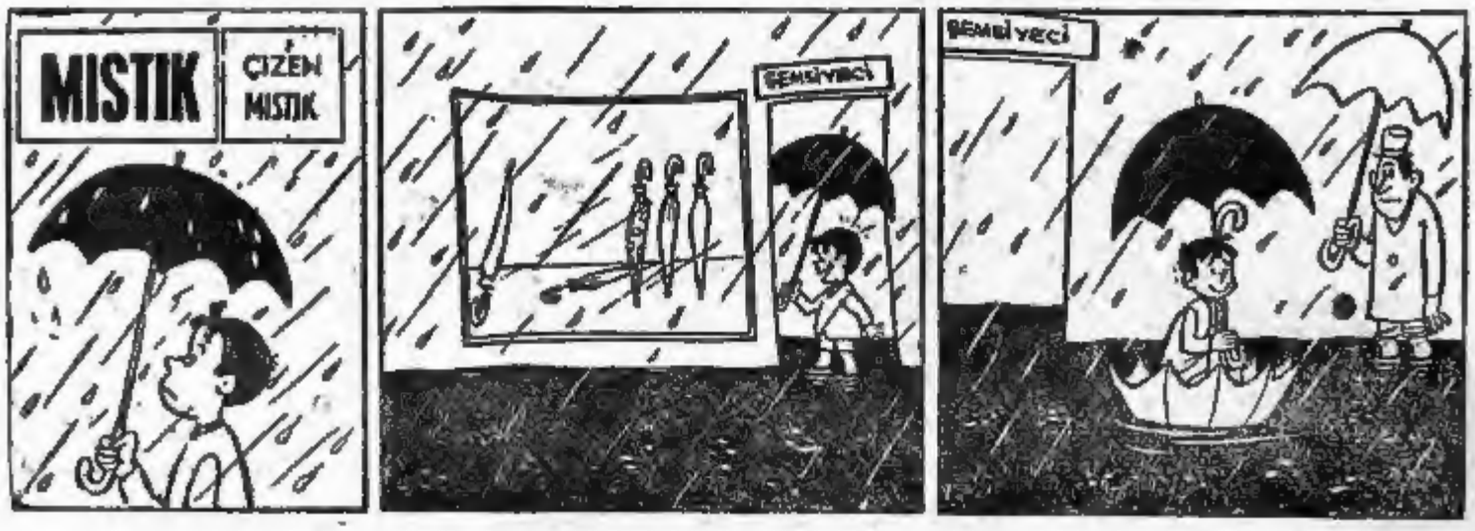

MERAKLI Bahisler

Bilhassa kışın, birçok kimselerin bulunduğu odaların daha az kimse barındıran aynı büyüklükteki odalardan daha sıcak olmaları neden ileri gelir?

Bilhassa çalıştığı ve hareket ettiği zaman, her insan, saatte 300 kaloriye yakın ısı neşreder. 25 kişinin çalıştığı bir yazıhanede bir saatte neşrolunan 7500 kalorinin hatırı sayılır bir sıcaklık olduğu takdir edilir. Bu «insan sobalar» ın tesir müddeti tabiatiyle çok hudutludur.

Dünya nüfusu her yıl ne kadar artıyor?

Seyyaremizde her saniye üç insan dünyaya gelmekte ve iki insan ölmektedir. Böylelikle dünya nüfusu her gün 100 bin, her yıl ise 35 milyon kişi nisbetinde artmaktadır. Mamafih bugün dünya nüfusunun muntazaman artmasına mukabil, eski devirlerde,, meselâ, 14. asırda, sayısız harplerin, hastalık salgınlarının ve kıtlıkların sonuncunda azalma kaydedilmişti.

ŞEREF KÖŞESİ

İlkokulun 1 - 4. sınıflarını "Pekiyi" derece ile geçenler

Elifhan GÜNEŞ ☆ Kayseri, Alpaslan İlkokulu, S. 2/B, No. 554
Sevinç HİÇSÖNMEZ ☆ Kırşehir, Gazi İlkokulu, S. 1/A, No. 807
Tunçay ONURAL ☆ Karacabey İlkokulu, Sınıf: 1/A, No. 408
Deniz YILMAZ ☆ Eskişehir, Fatihmehmet İlkokulu, 8/D, No. 866
Ayşe Nuran YILMAZ ☆ Antakya, Şükrü Kanatlı İlk. 2/A, 348
Bahattin ATEŞ ☆ Kırklareli, Namık Kemal İlkokulu, 2/A, 412
Osman Nuri KARAHAN ☆ Antakya Şükrü Kanatlı İlk. 1/A, 340
Salih Metin SÜNGÜ ☆ Antakya, Şükrü Kanatlı İlk. 1, No. 54
Halûk DİRESKENELİ ☆ Kırıkkale, Tınaz İlkokulu, 2/A, 1178
Asuman ÖZTEKE ☆ Babaeski, Cumhuriyet İlkokulu, 2, No. 143
Ahmet KARACA ☆ Kadırga, Birinci İlkokul, S. 2/A, No. 183
H. Gazi BALCI ☆ Ankara, Cumhuriyet İlkokulu, 3/C, No. 1432
İlhan ÜNGÖR ☆ Fatih, Atikali İlkokulu, Sınıf: 4/A, No. 415
Temel KUM ☆ İşanbul, Bakırköy İlkokulu, Sınıf: 4/A, No. 363
Bülent KUM ☆ İstanbul, Bakırköy İlkokulu, Sınıf 2/A, No. 360
Ertuğrul TÜMERİM ☆ Sarıyer, Pertevniyal I. İlkokulu 2/A, 763
Metin BAYAR ☆ Konya, Sadırlar İlkokulu, Sınıf: 4/A, No. 336
Ahmet KENDİRCİ ☆ Konya, Sadırlar İlkokulu, S. 4/A, No. 298
Ülkü ÖZER ☆ Konya, Sadırlar İlkokulu, Sınıf: 4/B, No. 609
Cudi KİTAPÇI ☆ Ortaköy İlkokulu, Sınıf: 4/A, No. 308
Selçuk ÖĞRENDİL ☆ Bursa, Hamzabey İlkokulu, S. 4/B, No. 341
Engin ARAS ☆ Beşiktaş, Sinanpaşa İlkokulu, S. 4/B, No. 445
Ersin ARAS ☆ Beşiktaş, Sinanpaşa İlkokulu, S. 3/A, No. 277
Nurân TOSAK ☆ Üsküdar, III. Selim İlkokulu, 3/B, No. 635
Turan TOSAK ☆ Üsküdar, III. Selim İlkokulu, 1/B, No. 139
Ülkü AYDOĞAN ☆ Polatlı, Mehmet Gönç İlkokulu, 4/B, 725
Hüseyin AYDOĞAN ☆ Polatlı, Mehmet Gönç İlkokulu, 4/B, 724
Perihan AYDOĞAN ☆ Polatlı, Mehmet Gönç İlkokulu, 1/A, 265
Ertan ALDABAK ☆ Erzincan, Kurtuluş İlkokulu, 3/C, No. 535
Kemal ALPAYIM ☆ İzmir, Karşıyaka Cumhuriyet İlk. 4/B, 96
Emre Ayşan IŞIK ☆ Isparta, Fevzi Paşa İlkokulu, 2, No. 125
Fuat SAVAŞ ☆ Ankara, Ulubatlı Hasan İlkokulu, 1/A, No. 509
Sait ÖZBİLEN ☆ Antakya, İnönü İlkokulu, Sınıf: 3/B, No. 521
Canan DEMİREL ☆ Ankara, I. Mimar Kemal İlkokulu, 3/B, 41
Firdevs ÇOBANOĞLU ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, 4
Reyhan ARIKAN ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 4
Zehra ÖNAL ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 4
Alev BAYRI ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 3
E. Suna ARKAN ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 3
Cahit ÇOBANOĞLU ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 3
Nurdan ÇETİN ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 2
Zehra GÜVEN ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu ,Sınıf: 2
Saadet ÖNAL ☆ Kınık, Mustafa Kemal, İlkokulu, Sınıf: 1
Fatih ÖNAL ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 1
Yıldırım ÖZTOPRAK ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, S. 1
Fatma BIÇAK ☆ Kınık, Mustafa Kemal İlkokulu, Sınıf: 1
Tankut KAHRAMAN ☆ Bursa, Atatürk İlkokulu, S. 4/A, No. 186
Yücel ARDOĞAN ☆ İst. Büyükada İlkokulu, S. 3, No. 225
Emin GİRAYİN ☆ Elâzığ, Dumlupınar İlkokulu, S. 3, No. 2
Yasemin YÖN ☆ İstanbul, Kanlıca İlkokulu, Sınıf: 1, No. 57
Ersalp ÖVÜNÇ ☆ Kartal, Maltepe, Feyzullah İlkokulu, 4/B, 385
Sevil KIRIKDDENİZ ☆ Kartal, Maltepe İlkokulu, 3/B, No. 72
Mehmet ÖMÜR ☆ Kartal, Maltepe, Feyzullah İlkokulu, 2/A, 8
Erdal KUTLUK ☆ Karacabey, Merkez İlkokulu, 2/A, No. 8
Emel KUTLUK ☆ Karacabey, Merkez İlkokulu, 1/A, No. 11
Aysel ERDEM ☆ Ankara, Yenimahalle, Fatih İlkok. 2/C, 1185
Alâeddin KARADUMAN ☆ Kartal, I. İlkokulu, S. 1/D, No. 529
Hakkı ÇAKAR ☆ Kartal, I. İlkokulu, Sınıf: 1/D, No. 778
Adalet ALPAY ☆ Şişli, 19 Mayıs, I. İlkokulu S. 3/B, No. 1024

İLKOKULU «PEKİYİ» DERECE İLE BİTİRENLER

Ülker GÜLTEKİN ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 592

Bedia GÜRBAY ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 491

Gülsevin BÜYÜK-BAYRAMOĞLU ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, 5, No. 492

Gülseren CELHUZ ☆ Güzelce, Kasımpaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 384

A. Sait ÖZCAN ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 156

İnci ÇETİNÇELİK ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 748

Hayrünnisa KÖSEOĞLU ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, S. 5, No. 108

Atilâ TAN ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 282

Ali ERGUN ☆ Güzelce Kasımpaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 361

Ümit TÖZÜM ☆ Çankaya, Yavuz Selim İlkokulu, Sınıf 5/A, No. 468

Osman ÖZBEKE ☆ Babaeski, Cumhuriyet İlkokulu, Sınıf 5, No. 354

Mustafa ÖZKÖYMEN ☆ Adana, Mihmandar Nahiyesi İlkokulu,

Sumru ÖZLÜ ☆ Ankara, Dikmen İlkokulu, Sınıf 5/C No. 706

Haluk ÖZBEK ☆ Ankara, Yenimahalle, Yunus Emre İlkokulu, 5/A, 496

Korhan ONURAL ☆ Karacabey İlkokulu, Sınıf 5/A, No. 169

Reyyan GÖRGÜL ☆ İzmir, Kahramanlar İlkokulu, Sınıf 5, No. 35

Semih OSKAY ☆ Zonguldak, Yayla Özel İlkokulu Sınıf 5

Adil SAVAŞ ☆ Muallim Naci İlkokulu, Sınıf 5/C, No. 658

İsmail GÜRTUNCAY ☆ İzmir, Fevzipaşa İlkokulu, Sınıf 5, No. 389

Enver AKSU ☆ Manisa, Gazi İlkokuul, Sınıf 5, No. 596

Kapaktaki resmin hikâyesi

OLMUŞ BİR VAK'A

ECEL GELMEYİNCE!

ŞEYTANIN BİR ÇİFTÇİYE OYNADIĞI GARİP OYUN

GİUSEPPE, doğrusunu söylemek lâzımgelirse babayiğit bir adamdı. Kimseye kötülük etmez, elinden geldiğince iyilik etmenin yollarını ararda. Uzun boylu, geniş omuzlu, kuvvetli adaleleri olan bir çiftçiydi. Yıllarca çalışmış, tek bir insanın bakkını yemeden, bileğinin kuvveti sayesinde traktör almış sonra buna bir de römork ilâve etmişti.

Hayatından memnun yaşayıp gidiyordu işte. İki de çocuğu vardı. Amn bunlaf henüz kendisine yardım edecek kadar büyümemişlerdi. Ancak analarının etekleri altında gezebiliyorlardı.

Giuseppe, kimin olduğunu bilmediği şu sözü sık sık tekrarlamaktan âdeta zevk duyardı:

— Kötülerin kulağını çekip bırakmak, tıpkı kurdu yakalayıp yemin ettirmeğe benzer!

O gün yine hareketlerini beğenmediği komşularına bu sözleri söylemiş ve tarlaya gitmişti. Çalışırken çok neşeli olur, hep türküler söylerdi. İşini bitirince traktörüne atlayıp evinin yolunu tuttu. Bu yol bir dağın kenarından geçiyordu. Sağ taraf oldukça büyük bir uçurumdu.

Birden, başının döndüğünü, yerin kaydığını ve yukardan taşların yağdığını ve vücudünü bir anda boşlukta hissetti. Az sonra paramparça olacaktı. Evde onu bekleyenler havanın kardığını görünce merak edecekler, yollara düşüp parçalanmış cesedi ile karşılaşacaklardı. Karısını, çocuklarının perişan ve umutsuz hallerini düşünüp, Tanrıya son bir defa dua ettikten sonra gözlerini bu faciayı görmemek için iyice yumdu.

İnsanı ürperten bir sessizliğin içinde bulunduğunu hissediyor, böylece öteki dünyaya göç ettiği kanaatine varıyordu. Bakalım sahiden orada kıldan ince kılıçtan keskin olduğu söylenen «Sırat Köprüsü» var mıydı?

Bir zaman öyle bekledi. Şayet kollarının altında, bacaklarında ve koynunda birtakım acılar hissetmese gözlerini hiç açmıyacak ve şeytanın kendisine oynadığı oyunun sonunu bekliyecekti.

Gözlerini yavaşça araladığı zaman, uçurumun ayakları dibinde bulunduğunu, traktörün biraz hasara uğramış olduğunu hayretle gördü.

Kendisi neredeydi? Biraz daha heyecanını yatıştırarak etrafına bakınca, nutku tutuldu. Böylesine bir mucize masallarda bile olamazdı. Uçuruma yuvarlandığını iyice hatırlıyordu. Havada uçtuğu, ölüme kanat açtığı bir gerçekti. Fakat düşünde. bir ağaca asılı olarak kalbi çarpıyordu. Burnu dahi kanamamıştı. Sağ idi. Hem Buna mucize denmez de ne denirdi?

Ağaçtan inmek için biraz hareket edince, uçurumun kendisini çektiğini anlayıverdi. Çünkü asılı kaldığı ağaç, handiyse kırılıp onunla birlikte ecel köprüsüne gidecekti. Böyle beklemekten başka çıkar yol kalmıyordu.

Gün yavaş yavaş kararıyor, gölgeler usul usul dönüyordu. Asılı bulunduğu organlarında hiç takat kalmamıştı. Düşüp parçalanması bir an meselesiydi. Öteki dünyaya gidince ne olacak bakalım, diye dövünürken, yine aklına kimin olduğunu bilmediği bir söz geldi:

— Yer altındaki şeytanlardan korkmak ve kaçmak gerekmez. Kaçmak gerekirse, yer yüzündekilerden, yani özü kötü olan insanlardan uzaklaşmaya bak!

Bu düşünce, Giuseppe'yi biraz rahat ettirdi. Komşularının haset dolu bakışlarından hiç olmazsa böylece kurtulacaktı. Gerçi onlardan ölümle uzaklaşıyordu ama, düşüncesinin burasında durdu. Yanlış bir sözdü bu! Evet, yanlıştı. İnsan mücadele edip kötü bildiklerini yola getirmeyince «İyi insan» olamazdı. Onlardan uzaklaşmak yanlıştı. Bilâkis böylelerine sokulup iyilik aşılamak suretile normal insan olmak kabildi.

O böyle dalgın düşünürken bir ses duydu. Dağın şurasında burasında yankılar yapan bu heyecanlı ve ıstıraplı ses onun ismini tekrarlıyordu:

— Giuseppe!

Bu karısının sesiydi. İnledi, fakat sesi çıkmadı. Şimdi çocukları da bağırıyor, babalarını çağırıyorlardı. Kıpırdansa belki bulunduğu yeri belli edebilirdi. Fakat bu kıpırdanışın sonu ölümdü.

Sabırla beklemeğe başladı... Elbet bu işin bir sonu olacaktı. Derken küçük çocuğunun uçurumun kenarına sokulduğunu farketti. O zaman tehlikeleri falan unutup avazı çıktığı kadar bağırdı:

— Brazzi! Geri çekil! Orada tehlike var!

Gözlerini tekrar uymdu. Çünkü bağırırken ağacın sallandığını farketmişti. Tanrı burada da yardımına yetişti. Onun oğluna seslenmesi karısının dikkatini çekti. Kocası hayattaydı Allaha şükür. Bunu müteakip kurtarma ameliyesi başladı ve Giuseppe, başına gelenleri ancak ondan sonra öğrenebildi. Traktör ve römorkla uçurumdaki yoldan geçerken şiddetli bir zelzele olmuştu. Mesele bundan ibaretti.

Boğaz dokuz boğumdur

DİLE dair Ata-sözlerine birkaç hafta devam ettik. Bu DİL konusunun hemen yanında BOĞAZ gelir. Bunun da en meşhur Atalarsözü işte bu «Boğaz dokuz boğumdur!» sözüdür.

Atalarımız yalnız diline geleni, ağzına geleni söylemekten bizi menetmekle kalmamışlar, sözü, sesi boğazdan çıkarmakta dahi itidal, teenni, ihtiyat tavsiye etmişlerdir. O derecede ki, «Boğaz dokuz boğumdur sözünü yutkuna yutkuna söyle!» derler.

Söz buraya kadar gelmiş ve boğazın DOKUZ boğumuna dayanmışken biraz da (9 lar) üzerinde duracağım.

Ay Altoğlu

Yıldırım Kaptan

TEHLİKELİ BİR PAZARLIK

YILDIRIM KAPTAN CASUS KORT'UN PEŞİNDEN MERİH'E GELMİŞTİ. MERİHLİ ŞEF ONU SORGUYA ÇEKMEK İÇİN İŞKENCE ODASINA SOKTU.

62

BUYURUN İÇERİ, HERHALDE BURADA KONUŞURSUNUZ.

İŞKENCE ODASI

NASIL İŞKENCE ODAMIZI BEĞENDİNİZ Mİ? BURADA 15. YÜZYILDAN BERİ KULLANILAN BÜTÜN ALETLER VARDIR.

EMİN OLUN YILDIRIM KAPTAN, BU ALETLERLE BEN SİZİ YARIM SAAT İÇİNDE KONUŞTURURUM.

BİR DAKİKA, HERHANGİ YANLIŞ BİR ŞEYE BAŞLAMADAN ÖNCE BİR KERE BENİ DİNLEYİN.

SÖYLE BAKALIM.

BİLİYORSUNUZ Kİ PATLAYAN YILDIZIN ETRAFA YAYDIĞI TEHLİKELİ IŞINLAR BÜTÜN GEZEGENLERİ ÖLÜMLE TEHDİT EDİYOR.

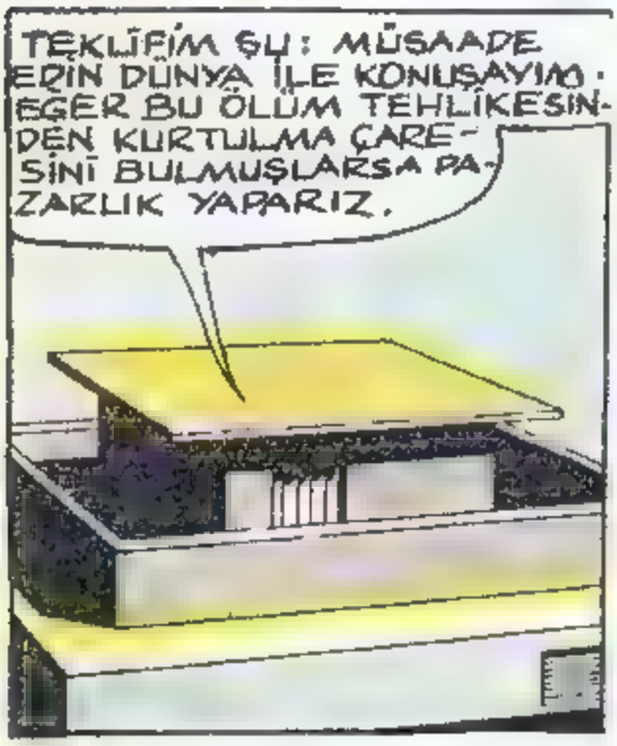
TEKLİFİM ŞU: MÜSAADE EDİN DÜNYA İLE KONUŞAYIM: EĞER BU ÖLÜM TEHLİKESİNDEN KURTULMA ÇARESİNİ BULMUŞLARSA PAZARLIK YAPARIZ.

İNANMAYIN ONA, NUMARA YAPACAK!
SUS BE ADAM!
KABUL YILDIRIM, TELSİZ ODASINA GEÇELİM.

TELSİZ ODASINDA
BAK SANA SÖYLİYEYİM. EN UFAK BİR HİYLE YAPARSAN SENİ MAHVEDERİM.
ALO... YILDIRIM KAPTAN DR. HUER'LE GÖRÜŞMEK İSTİYOR.

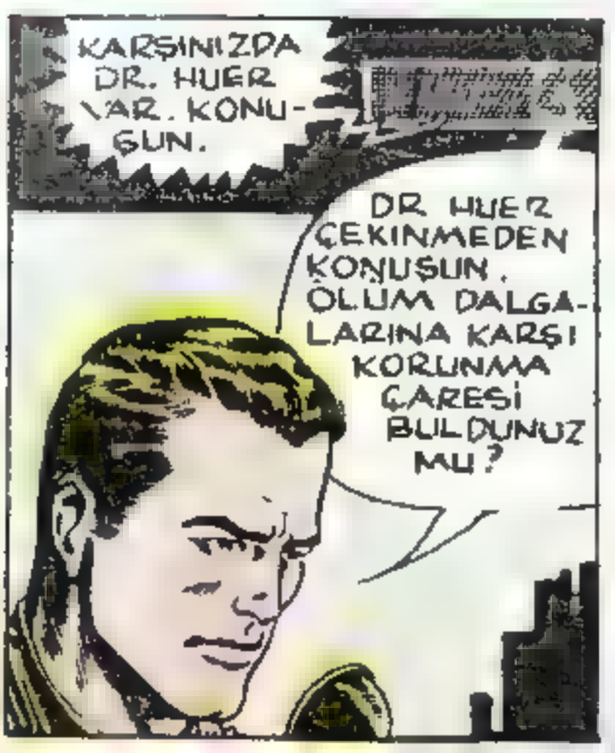
KARŞINIZDA DR. HUER VAR. KONUŞUN.
DR HUER ÇEKİNMEDEN KONUŞUN. ÖLÜM DALGALARINA KARŞI KORUNMA ÇARESİ BULDUNUZ MU?

DOSTUMUZ DAVSON'UN YOLLADIĞI RAPORLAR SAYESİNDE BİR İKİ SAATE KADAR KORUNMA ÇARELERİNİ BULMUŞ OLACAĞIZ. YARIN SABAHTAN İTİBAREN BU BİLGİYİ BÜTÜN GEZEGENLERE BİLDİRECEĞİZ.
MERİH'E BU BİLGİYİ BİR ŞARTLA VEREÇEĞİZ. KARŞILIĞINDA ONLAR BİZE TEĞMEN KORT'U VERECEKLER.
BU SEBEPLE BENDEN YENİ BİR HABER ALMADAN KORUNMA ÇARELERİNİ MERİH'E KAT'IYYEN BİLDİRMEYİNİZ.
ELECT VOLTS
DÜŞÜNÜP TAŞININ ÖYLE KARAR VERİN.
EĞER BENİ SERBEST BIRAKIR, TEĞMEN KORT U DA VERİRSENİZ KORUNMA ÇARELERİ DE SİZİN OLUR.

..BÖYLECE SEN DE DÜNYADA MAHKEME EDİLİP CEZANI GÖRECEKSİN.

ŞEN MERİH-LİLERİ AP-TALMI SAN-DIN? BENİ SANA YERİRLER Mİ?

BU ONLARIN BİLECEĞİ BİR İŞ, BENİ HİÇ İLGİLENDİRMEZ.

YILDIRIM KAPTAN'IN HAKKI VAR. PATLAYAN YILDIZ'DAN MERİHİ VE MERİHLİLERİ KORUYABİLMEK İÇİN SENİN GİBİ ON TANE PİS CASUSU FEDA EDERİM.

SANA KORUNMA ÇARELERİNİN FORMÜLLERİNİ VERİN, KARŞILIĞINDA TEĞMEN KORT SİZİN OLSUN.

O SIRADA DAVSON PATLAYAN YILDIZ ÜZERİNDE YAPTIĞI TEHLİKELİ ÇALIŞMALARI BİTİRMİŞ, DÜNYAYA DÖNÜYORDU.

ACABA DAVSON CEZADAN KURTULABİLECEK-MİYDİ?

BUNU GELECEK SAYIDA: ***ASIL SUÇLUNUN SONU***'NDA GÖRECEĞİZ.

ALÂEDDİN ve SİHİRLİ LÂMBASI

KARISINA N[illegible] LÂZIM GELL[illegible] TIKTAN SO[illegible] SARAYIN GİZLİ KAPIS[illegible] ÇIKTI...

LÂMBA SİHİRBAZIN ÜZERİNDE İM.Ş O ZAMAN ALMASI KOLAY OLACAK.

YOLDA İHTİYAR BİR DİLENCİYE RASTLADI

BA[illegible]. SENİNLE ELBİ[illegible]ZIMİZİ DEĞİŞTİRELİM...

SAĞOL EVLÂT..

BÖYLECE TANINMAZ HÂLE GELEN ALÂEDDİN BİR ECZACIYA UĞRADI..

SANA BİR ALTIN VEREYİM, BANA KUVVETLİ BİR UYKU İLACI VER BABA...

SARAYDA BÜYÜK BİR ZİYAFET VE EĞLENCE BAŞLAMIŞTI...

ALÂEDDİN GİZLİCE SARAYA GİRDİ. SADIK ADAMLARINDAN BİRİNE SESLENDİ..

ŞU ŞİŞEYİ SİHİR BAZIN İÇKİSİNE BOŞALT...

BAŞ ÜSTÜNE EFENDİMİZ..

NE OLUR BANA O MEŞHUR SİHİRBAZLIĞINIZI GÖSTER SENE!..

İLKİN ŞEREFİNİZE BİRAZ İÇEYİM, ONDAN SONRA SULTANIM!..

SİHİRBAZ, İLAÇLI ŞARABI İÇERKEN, ALÂEDDİN PERDENİN ARKASINDAN HEYECANLA BAKIYORDU...

SİHİRBAZ BİRDEN BİRE YILDIRIMLA VURULMUŞ GİBİ YIKILIP UYKUYA DALDI...

ŞİMDİ SAATLERCE UYUYACAK UYANINCA DA HİÇ BİRŞEY HATIRLAMIYACAK..

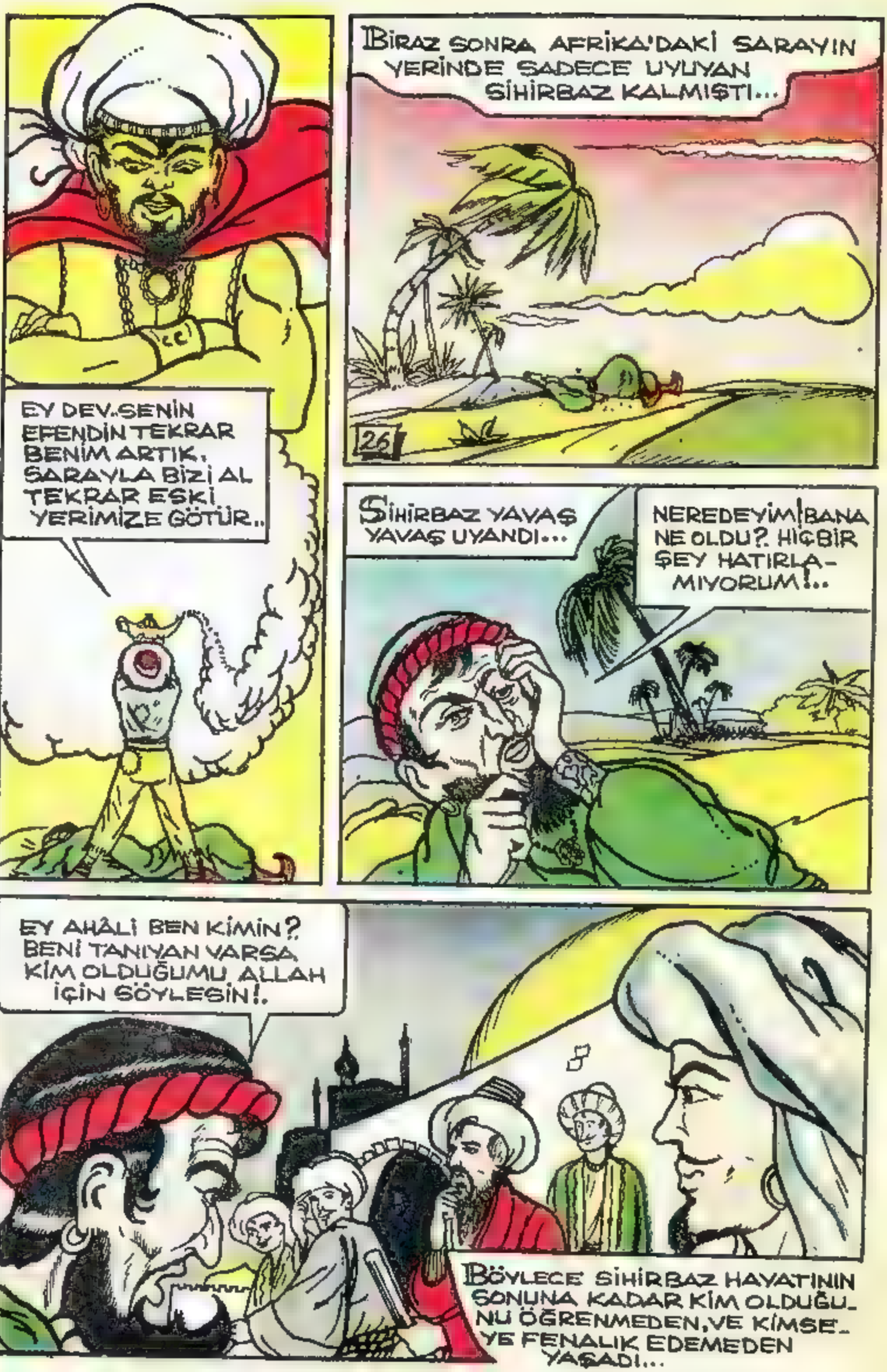
BİRAZ SONRA AFRİKA'DAKİ SARAYIN YERİNDE SADECE UYUYAN SİHİRBAZ KALMIŞTI...
26
EY DEV.SENİN EFENDİN TEKRAR BENİM ARTIK. SARAYLA BİZİ AL TEKRAR ESKİ YERİMİZE GÖTÜR..
SİHİRBAZ YAVAŞ YAVAŞ UYANDI...
NEREDEYİM!BANA NE OLDU?. HİÇBİR ŞEY HATIRLA-MIYORUM!..
EY AHÂLİ BEN KİMİN?. BENİ TANIYAN VARSA, KİM OLDUĞUMU ALLAH İÇİN SÖYLESİN!.
BÖYLECE SİHİRBAZ HAYATININ SONUNA KADAR KİM OLDUĞU-NU ÖĞRENMEDEN,VE KİMSE-YE FENALIK EDEMEDEN YAŞADI...

PADİŞAHIN SARAYINDA..
BAK BAŞVEZİR DAMADIMIN SARAYI GERİ GELDİ!..
MEMLEKET HALKI ALÂEDDİN'LE AYŞE SULTANI TEKRAR ARALARINDA GÖRÜŞE BAYRAM YAPTILAR...
YAŞASIN PRENS ALÂEDDİN!
YAŞASIN AYŞE SULTAN!..
ALLAH BU İYİ İNSANLARI BAŞIMIZDAN EKSİK ETMESİN.
BÖYLECE ONLAR ERMİŞ MURADINA, BİZ DE ÇIKALIM KEREVETİNE...
SON

MUSİKİ BİLGİLERİ

Müziği kendi kendinize öğrenebilir misiniz?

Müzik bir istidat işidir Her hangi bir işe istidat göstermek, doğuştan o işe elverişli olmak demektir. Güzel sanatların her kolu istidat ister, Herhangi bir işte istidat göstermeyenler o işi tam olarak yapamazlar. İstidatlı insanlar ise, bir işi kendi kendilerine başardıkları gibi, kolaylıkla da öğrenirler. Istidadı olan bir kimse, müziği de kendi kendine, pekâlâ öğrenebilir. Müziği kendi gayreti ile öğrenmiş ve büyük sanatkâr olmuş kimseler vardır Yeter ki ciddi heves gösterilmiş olunsun

Musa Süreyya Bey kimdir?

Erken yaşta kaybettiğimiz, değerler arasında müstesna bir yeri olan bir sanatçımız da Musa Süreyya Beydir Üstad, memlekete daha çok faydalı olacağı bir yaşta, kırksekiz yaşında vefat etmiştir. Doğu ve batı müziğini gayet iyi bilen musikicilerimizdendi. 1884 yılında İstanbul'da doğmuştur Meşhur bestekâr Asım Beyin oğludur. Hükûmet tarafından Almanya'ya müzik tahsiline gönderilmiştir. Dönüşünde Istanbul Konservatuarının ilk müdürlüğünü yapmış ve hocalığında bulunmuştur. Çapa Kız Öğretmen okulunda, İstanbul Erkek Öğretmen Okulunda senelerce öğretmenlik ederek sayısız öğrenci yetiştirmiştir.

Musa Süreyya Beyin fasıl musikimiz alanında bir şarkıları, batı müziği tarzında da marşları ve okul şarkıları vardır. Bugün, yirmiüç Nisan çocuk bayramında söylenen «Türk Çocukları» marşı üstadındır 1937 yılında vefat etmiştir Bugünkü modern Türk müziğine ilk emek verenlerin başında Musa Süreyya Beyi görürüz.

Nuri Sami KORAL

DİKKAT! Anneler, Babalar, Öğretmenler, ve Çocuklar!

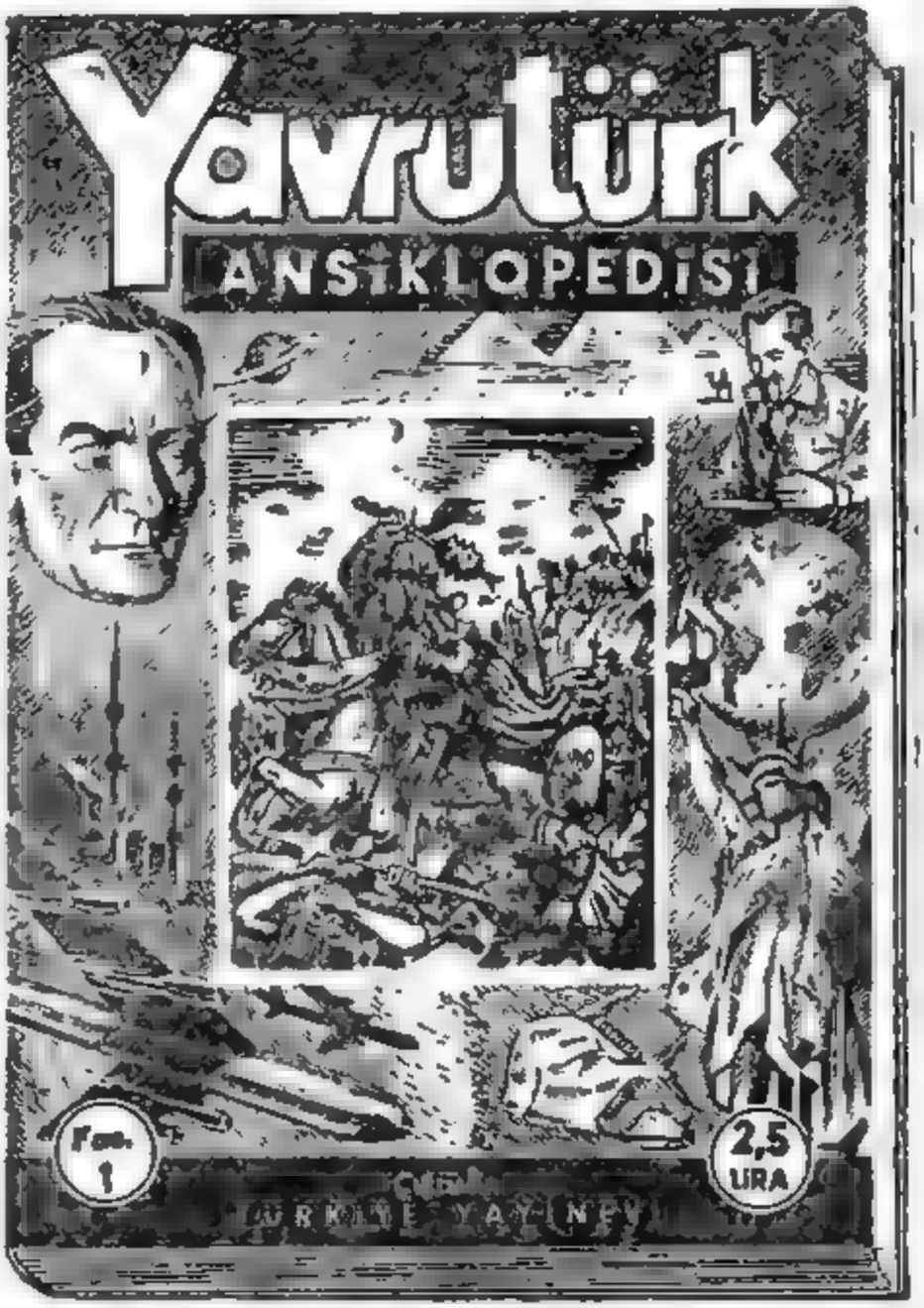

EN MODERN METODLARLA MEYDANA GETİRİLEN İLK ÇOCUK ANSİKLOPEDİSİ

İkinci Fasikülü Yarın Çıkıyor!

ÇIKARAN: TÜRKİYE YAYINEVİ

BEHER FASİKÜLÜN FİATI 250 kuruştur.

KÖYE GELEN YABANCI

ROMAN
HİSSİ ve ÖĞRETİCİ

- 4 -

YAZAN:
KEMALETTİN TUĞCU

Onlar Allah rahatlık versın diye odalarına çekildikleri zaman hemen sesleri kesiliyordu. O küçük odaya taşının sedirin üstünde, pöstekilere uzanıp ince bir battaniyeyi örtünüp yatıyorlardı. Herhalde hayatlarının en mesut zamanı böyle bir yastığa baş koyup, karanlıkta birbirlerine sokularak yattıkları zamandı

Emine vaktiyle koyun ve civardaki köylerin en güzel kızı imiş. Sırmakeşın Emine'yi istemiyen kalmamış ama Ahmet gibi içten seven, içten isteyen bir delikanlıya düşmüş. Ahmed'in bahtını çekemiyenler ona çok zarar vermişler. Bekir Efendi de oğluna istediği Emine'yi alamayınca Ahmed'ın mallarına göz koymuş. Ne yapıp yapıp değirmenini yıktırmış, tarlasını otlak etmiş kendisine.

Doktor Ömer badanalı duvarlarda gölgeler oynatan ateşin kızıl alevlerini seyrederek:

— Birbirlerini ne kadar seviyorlar, diyordu. Bunlardan biri ölecek olsa, arkasında kalan katıyen yaşamaz.

Köy hayatını bozmamak için yere yeni hasırlar almış, ocağın önüne bir minder ve bir pösteki koydurmuştu.

Pencerenin önünde bir tahta masası vardı. Orada çalışırken gündüzleri karşı dağları, bir bulanık şerit gibi akıp geçen Kızılırmağı ve yolu görebiliyordu Masanın yakınında portatif bir divan vardı. Gündüz üstüne bir battaniye çekince sedir oluyordu.

Köy, bu genç yabancıyı yadırgamıştı. Süleyman Efendiden, Ahmetle Emine'den başka onu hoş gören yoktu. Kahvede hep onun dedikodusu yapılıyordu

Köye neye gelmişti? Ne yapmak istiyordu? Kimin nesiydi? Bütün arkadaşları gittiği halde bu köyde neye kalıyordu? Yarın yollar kapanacak, kış kıyamet bastıracak, aylarca burada mı yatacaktı? Kaçak mıydı, kaçil miydi, hırsız mıydı?

Bu dedikoduların çoğunu Bekir Efendi çıkartıyordu. Köyde muhtardı. Sözü geçiyordu, Herkes şerrinden korkuyordu.

Ömer köye yerleşeli bir hafta olmuştu ki birgün, akşama doğru kahveye bir jandarma çavuşu ile iki jandarma geldi. Kahvede bulunan doktoru muhtar odasına çağırdılar.

Doktor hayretle oraya gitti. Bekir Efendi oturduğu yerden hiç kımıldamadan eliyle çavuşa işaret ederek:

— İşte bu delikanlı, dedi. Hırlı mıdır, hırsız mıdır, köye neye gelir, elin kızına, karısına niye bakar ben anlamam. Bu köyün namusu vardır. Bunu alın bu köyden, Dâvacıyım.

Ömer şaşırmıştı. Muhtarın bu azametli hali, emirler vermesi kendisi için söyledikleri, onu bir anda hiddete düşürmüştü Fakat birden kendisini toparladı ve:

— Ben Karayollarının doktoruyum, dedi. Kış başlayınca işi tatil ettik. İstanbul'a gitmiyeceğim, köylerde kalacak, köylü vatandaşlarımın dertlerine derman olacağım. Canım hangi köyde isterse orada kalırım. Beni çekemiyen bu adama söyleyiniz, bana elini dilini uzatmasın, kırarım elini, koparırım dilini.

Ömer yürüyüp çıkmıştı. Biraz sonra jandarma çavuşu onu kahvede buldu. Daha tatlılıkla konuştu. Doktorun ısrarı üzerine Bekir'in yazdığı ve kaymakamlığa verdiği istidayı gösterdi.

Bekir, köye gelen bir delikanlının evlere girip çıktığını, köylüleri kandırdığını, köylünün kendisinden şikâyetçi olduğunu yazmıştı. Süleyman:

— Gidi imansız köpek, köye faydam dokunsun diye rahatını bırakan doktora ettiği iftiralara bakın. Birkaç kişinin hayatını kurtardığı, okul çocuklarına baktığı, hastalara kesesinden ilâç aldığı için mi bu

— İşte bu delikanlı... Hırlı mıdır? Hırsız mıdır?

iftiralart ediyor. Ömer Bey, var şimdi meydan senin.

Fakat doktor insanları çok iyi tanıyordu:

— Hayır, dedi. Çavuş yapsın tahkikatını. Girdiğim evlere gitsin, İyi ettiğim birkaç hastaya baksın. İcap ederse ben mahkemede karşılaşırım onunla.

Jandarma çavuşu uyanık bir gençti. Kapı kapı dolaşarak ateşten ölüm haline gelen bir çocuğun nasıl yirmi dört saatte ayaklandığını, delikanlı bir köylünün ayağındaki balta yarasını nasıl dikip yarasını sardığını, konu komşunun verdiği çeşitli ilâçlar yüzünden eriyip giden bir tazenin hastalığını nasıl durdurduğunu öğrendi. Köylüler anlatıyorlardı:

«Balta kemiğe kadar işledi. Sıhhiyeyi buldurduk. Ya hastahaneye gitmeli, ya bir doktor bulmalı, dedi. Bu delikanlıya yalvardık. Geldi, kanı kesti, yarayı dikti. Sardı, sarmaladı, iyi etti bacağını. Ama muhtar gıl duymasın, bize takar kancayı.»

Kadının kocası söylüyordu: «Otlar kaynattık olmadı, aç bıraktık olmadı, gayri umudu kestik. Süleyman Efendi sağlık verdi. Ömer Beye koştuk. Baktı, etti. İkişer ikişer hap yutturdu. O akşama kadının karnı düzeldi. Dünden beri görmemişe döndü. Ama böyle dediğimizi duymasın muhtar.»

Doktorun baktığı bütün köylü hastalar, hasta sahipleri böyle anlatıyordu. Akşam karanlığında yola çıkarlarken çavuş, doktoru bir daha gördü.

— Bey, sen aldırma muhtara, dedi. Ben kaymakama ne diyeceğimi bilirim.

Muhtar artık bir ateş kesilmişti. Sağa sola çatıyor, kahveye gelmiyordu. Bir gün hayvanına atlayıp kasabaya kadar gitti. Akşama suratı asıktı. Birkaç gün hiç ortalıkta görünmedi.

Doktor Ömer'e yeni bir arkadaş çıkmıştı. Köyün okulu açılmış, genç bir öğretmen gelmişti. Hemen aynı yaşta olan iki arkadaş çabuk bağdaşmışlardı.

— 5 —

Bir akşam, Emine ile Ahmet yattıktan sonra Ömer ocağa bir küçük daha koymuş, bir dirseğinin üzerine yaslanarak ateşi seyrederken düşüncelere dalmıştı:

— Bu köyde neye kaldım, neye İstanbul'a gitmiyorum? Bunun sebebi bu Ahmet'le Emine'nin birbirlerine karşı olan sevgileri değil mi? Bu insanlar neye beni kendilerine çekiyorlar. Niçin artık güzelliği sadece gözlerinin içinde kalmış olan bu perişan Emine'ye karşı içimde sonsuz bir sevgi var? Niçin bu yorgun, vaktinden evvel göçmüş köylü kadınını seviyorum? Niçin bu kırkbeşine ancak gelmişken bir ihtiyar kadar dermansız kalmış Ahmed'e karşı bir saygı, bir yakınlık buluyor, ona yardım etmek istiyorum? Hep sevgiden, ana ve baba sevgisinden mahrum olduğum için değil mi?

Kendi hayatını düşündü. Kumarbaz, riyakâr, hiçbir iş tutmıyan, memleket sevgisi olmıyan babasını düşündü. Kendisine hiçbir zaman bir evlât sevgisi göstermemiş, kendisini okşamamış olan annesini, aklında eğlenceden, kıskançlıktan, giyim kuşamdan başka birşey olmıyan annesini ve onun bir eşi olan kızkardeşini düşündü.

(Devamı gelecek sayıda)

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

MUŞ

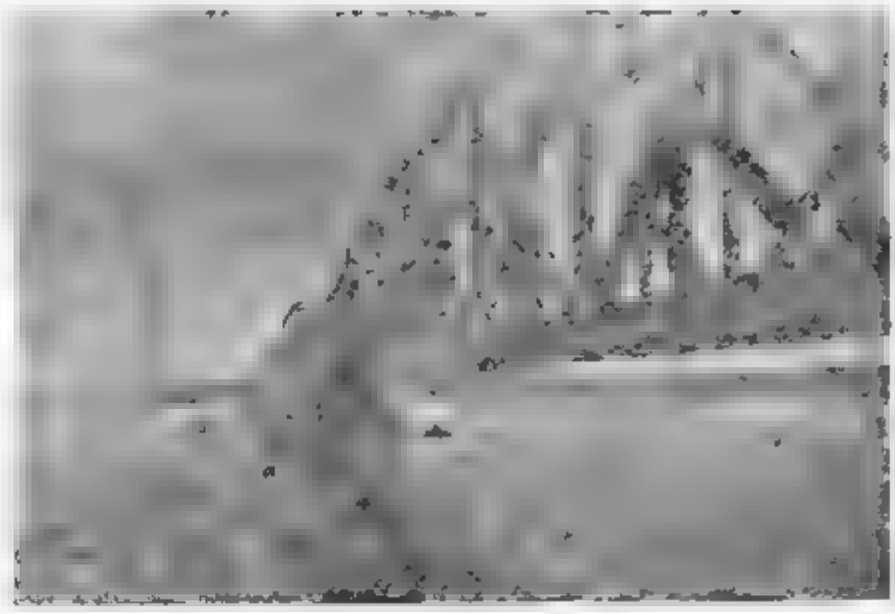

Muş ilinden. Fırat nehrinin bir kolu olan Murat Suyu geçer.

Doğu Anadolu yaylasındaki illerimizden birinin idare merkezidir. Van ve Bitlis üzerinden gelip Murat suyu vâdisile beraber batıya uzanan yol ve Malazgirt üzerinden gelen ana cadde Muş önünde birleşir. Bu irtibi yollar üzerinde bulunduğu için Muş önemli bir şehirdir. Genişliği 30 kilometre ve uzunluğu 80 kilometreye varan bir düzlüğü vardır ki, toprağı çok verimlidir.

Şehrin deniz yüzünden yüksekliği 1414 metredir. Kışları çok sert geçer. Derece çok defa sıfırın altında 16 ya kadar iner. Buna karşılık yazları hafif geçer. Sıcaklık 26 dereceden yukarı çıkmaz. Havası son derece sağlam ve temizdir. İnsanları çok sıhhatlidir. Burada salgın hastalık görülmez.

Şehir bir tepe üzerinde kurulmuştur. Suyu boldur. 30 dan fazla çeşmesi vardır. Görünüşü çok güzeldir. Tepede eski kalesi göze çarpar. Eskiden kalma birçok camii ve medresesi vardır. Evleri tahtadandır; bağlar ve bahçeler arasında serpili bir halde görülür.

Muş ovasında buğday, arpa, çavdar, yulaf, darı, mercimek, nohut, çeşitli sebze ve meyva yetişir. Bağları meşhurdur. Tütünü iyidir. Ormanları azdır. Dağlarında ayı, kurt, tilki, yaban keçisi ve deniz de kürkü için avlanan çeşitli yabanî hayvanlar vardır.

1955 sayımına göre nüfusu 136.248, yüzölçümü 7.629 kilometrekaredir. Muş'a bağlı ilçeler şunlardır: Bulanık, Malazgirt, Varto.

Kapaklı hikâyemiz **Bir dostluk ve fedakârlık örneği**

YOLUNU ŞAŞIRAN ÇOCUK

Küçük çocuk, kendisini bekleyen felâketin ne olduğunu bilmeden yürüyor, arada bir kararan gökyüzüne bakarak ürkuyordu. . İşte yapayalnız kalmıştı... İri siyah gözlerinden yaşlar usul usul boşanırken, kendisini sessizce takip etmekte olan gerçek dostunun varlığından habersizdi...

BİR Fransız gazetesinin yazı işleri müdürü olan Besançon'un ikibuçuk yaşındaki oğlu Girardin, dedikoduya dalan annesinin dalgınlığından istifade ederek bahçeye çıkmış ve orada iri kulaklı, bol tüylü sempatik bir köpekle karşılaşmıştı. Hayvan önce tahkir edilmek korkusu ile çocuğun yanına gelmemiş; fakat onun, kendisiyle çekinerek de olsa ilgilenmek istediğini anlayınca, koca dilini çıkarıp becaklarını yalamağa başlamıştı.

Bu dostluk gösterisinden sonra, küçük Girardin elindeki tatlı bisküvileri köpeğe yedirmiş ve onun acelesinden açlığını anlamıştı. Bu tanışma merasiminden onbeş dakika kadar sonra, Besançon'ların evindeki bütü bisküvitleri aç köpeğin midesine inmiş bulunuyordu.

Girardin, kendisine bir dost bulmuş, artık onunla hergün ilgilenmeğe başlamıştı. Lâkin bu yakınlaşmadan annesi hiç de memnun değildi. Çocuğunun pis köpekle oynamasından mütemadiyen şikâyet ediyor, kocasına ikide birde onu zehirletmesini söylüyordu. Fakat gazeteci Besançon karısının sözlerine kulak asmıyordu. Zira kendisi de küçükken köpekleri çok severdi. Demek ki oğlu ona çekmişti.

Derken bu sokak köpeğini eve aldılar. Bahçenin arka tarafında özel bir kulübe yaptılar. Böylece Girardin Foko adını verdiği dostu biraz daha yakınına gelmiş oldu. Bütün bunlar olurken, Girardin'ın annesi içinden:

— Onu nasıl olsa günün birinde kendi elimle zehirliyeceğim! deyip duruyordu.

Girardin kendisine verilen bütün yiyecekleri, çikolatasına varıncaya kadar Foko ile paylaşıyor, soğuk havalarda sırtındaki küçük harkasını çıkarıp köpeğinin üzerine atıyordu. Babası oğlunun bu iyilik sever hareketlerini gördukçe gurur duyuyor, annesi ise dişlerini gıcırdatıyordu. Besançon'un karısı, nihayet o gece köpeği zehirlemeğe karar vermişti. Zehir tedariki için sokağa çıktığı sırada eski arkadaşlarına rastlayan kadın, onların evine gitmiş, tatlı dedikodulara dalmıştı.

İşte bu sırada uykudan uyanan Girardin önce aşağıya inmiş, köpeğine su vermiş, sonra bahçe kapısını açarak büyük yolda tek başına ilerlemeğe başlamıştı. Küçük kafasında babasının anlattığı meçhul ülkelerin hayalleri yaşıyordu. Yaşına göre çok geniş olan muhayyelesi, onun başka birşey düşünmeden boş yolda ilerlemesini sağlamıştı. Minik ayakları yorgunluktan bitap düştüğü halde, o hâlâ meçhul ülkeyi aramanın heyecanı içinde yürüyordu. Zaman mefhumu olmadığından böylece ne kadar yol aldığını bilemiyordu tabii... Ama meçhul ülkeyi mutlaka bulacak, oradaki devlerle tıpkı masallarda olduğu gibi döğüşüp küçük prensesi kurtaracaktı.

Bir ara havanın soğumağa başladığını hisseder gibi oldu.

Küçük adımlariyle tam 10 kilometre yürümüştü...

Etrafına bakındı. Tek bir Allahın kulu yoktu görünürlerde. Masallardaki fena kalbli yaratıklara da rastlamamıştı. O halde geri dönmeliydi. Bunu düşünürken yolunu daha beter şaşıran Girardin kararan gök yüzüne bakarak ürktü. Demek akşam oluyordu. Annesi onu dövebilirdi. İri siyah gözlerinden umutsuzca yaşlar usul usul boşanıyordu.

O bilmiyordu ama, küçücük adımları ile tam 10 kilometre yürümüştü şu ana kadar. İkibuçuk yaşlarındaki bir çocuk için bu rakam korkunç derecede büyüktü. Hattâ inanılcak şey değildi. Ama gerçekti.

Yalnızlığının ve karanlığın verdiği korku arttığı sırada arkasında bir ses duyar gibi oldu. Durdu, başını çevirmekten korkuyordu. Biraz ötesindeki ağaçlık, karanlığın azametini bir kat daha arttırıyordu. Ama belki de bilinmeyen ülke oradaydı. Tekrar yürümeğe koyulduğu sırada ayaklarına birşeyin dolanıdığını farkedip çığlık attı... Bu çığlık korkunun verdiği heyecanın çığlığı değil, sevinç çığlığı idi. Zira ayaklarına dolanan fedakâr ve gerçek dostu Foko'dan başkası değildi. Mânalı gözleriyle Girardine «Korkma, ben seni kurtaracağım» demek ister gibi bakıyor, ufak ufak sesler çıkararak karanlığın azametini dostuna unutturmağa çalışıyordu.

Girardin'in yürüyebilecek hali kalmamıştı. Geri dönemiyecekti. Belki köpek ona yol gösterebilirdi ama, 10 kilometre gibi büyük bir mesafe bu küçük bacaklar tarafından alınamazdı. Bunu Foko da sezmiş olduğundan, arkadaşını ağaçların altına götürdü. Başı ve hareketleri ile oturmasını söyledi. Girardin korkudan ve yorgunluktan ağlaya ağlaya derin bir uykuya vardığı zaman Foko usulca onun yanından ayrılıp yola çıktı.

Öyle bir süratle koşuyordu ki, peşinden hiç kimse yetişemezdi. On kilometrelik yolu kimsenin tasavvur edemiyeceği kadar kısa bir zamanda aldı. Şehre vardığı vakit dili bir karış dışarı sarkmıştı. Bacakları tırtır titriyordu. Evde telâş vardı. Girardin'in annesi bağırıp çağırıyor, çocuğunu o pis köpeğin alıp götürdüğünü, onu zehirlemekte geç kaldığını söylüyordu.

Tam bu esnada Foko odadan içeri girdi. Perişan bir hali vardı. Konu komşu hep Besançon'ların evinde toplanmışlar, polisin iz bulup bulamadığını öğrenmek istiyorlardı. Tabii ne polisin, ne de başkalarının ikibuçuk yaşındaki Girardin'in 10 kilometre yol yürüyebileceği akıllarına gelmediğinden, herkes şehrin ara sokaklarını aramakla meşguldü. Kısacası henüz bir haber yoktu.

Foko içeri girince, çılgına dönen kadın üzerine saldırdı. Bıraksalar onu öldürebilirdi. Kocası Besançon derhal önüne geçti. O köpeğin hareketlerinden birşeyler sezmişti. Hayvanı rahat bırakınca, Foko gelip onun paçasını çekmeğe ve kapıyı göstermeğe başladı. Adam durumu anlamıştı. Köpek onun kendisini takip etmesini istiyordu. Hiç vakit kaybetmeden durumu polise bildirdiler. Beş dakika sonra yola koyulmuşlardı. Fakat köpek o kadar hızlı koşuyordu ki polis otomobilleri bile ona yetişmekte güçlük çekiyorlardı. Foko enerjisinin ve kudretinin üstüne çıkmıştı.

Nihayet Girardin'in uyuya kaldığı ağaçlığa gelindiği vakit otomobiller durdu. Çocuğun annesi ile babası yavrularının orada yattığını gördükleri an, kendilerini dünyanın en bahtiyar insanları kadar mes'ut hissettiler.

Geri dönerlerken, Girardın köpeğinin ne olduğunu sordu. Sahi, onu unutmuşlardı bile. Dönüp ağaçlığın ordan Foko'yu almak istediler. Ama heyhat, çocuğun başına bir felâket gelmesinden korktuğu için bakatının üstüne çıkarak koşan dost ve fedakâr hayvan, ağaçların altında çatlamış, cansız yatıyordu.

YÜRÜYEN ve UÇAN BALIKLAR

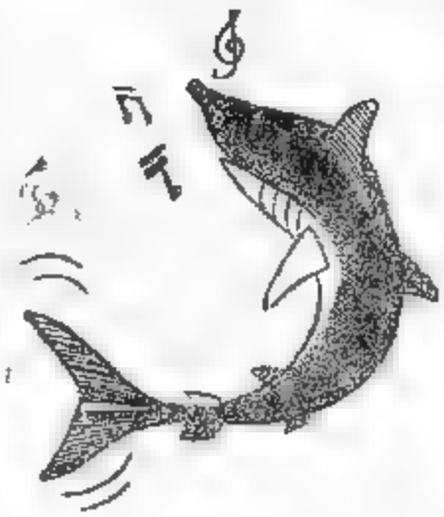

Balık neslinin de kendisine mahsus bazı acaip çeşitleri vardır. Onların hayatları birçok bakımlardan masallardaki devlerin, canavarların hayatından daha enteresandır. Yürüyen balık var olduğuna inanılması güç çeşitlerin bir tanesidir. Bu balık suyun dışında günlerce yaşayabilir. Yüzgeçleri de o kadar kuvvetlidir ki, bunları ayakları imiş gibi kullanabilir. Bu balığa kısa ağaç govdelerinde sık sık rastlanır.

***

Uçan balıklar, yürüyen balıklardan daha çok bilinen bir balık çeşididir. Bunlar suyun yüzünden ayrılarak havada uzun bir mesafe katedebilirler. Tropikal sularda seyahat edenler uçan balığa sık sık rastlarlar. Bütün uçan balıklar okyanuslarda yaşarlar. Sığlık yerlerde pek rastlanmazlar.

***

Denizatı, denizlerin acaip bir varlığıdır. Diğer balıklardan ayrılan bir yüzüş şekilleri vardır. Hayvanat bahçelerinde onları toplu halde yüzerken görmek insanı eğlendirir. Başını ciddî bir tavırla öneye doğru uzatmıştır, yüzgeçleri arkada sağa sola hareket etmektedir. Hele kocaman gözlerini sağa sola hareket ettirmesi insanı şaşırtır. Çünkü deniz atı bir görü ile sağa bakarken diğeriyle sola bakabilir.

EĞLENCE Bilmece BULMACA

A B S L I

MOTOSİKLET KAZASI

Behiç'in başı, gözü sargılar içinde idi. Arkadaşları ne olduğunu merak ediyorlardı. O ise hiç oralı değildi. Ehemmiyetsiz birşey olmuş gibi.

— Ufak bir motosiklet kazası! dedi.

Diğerleri şaşırdı; içlerinden biri:

— Nasıl olur? dedi. Yaşın ne, başın ne? Sen hiç motosiklete binebilir misin?

Behiç gülerek

— Öyle canım dedi. Oyuncak motosikletin üstüne bastım, ayağım kaydı düştüm!

BİRE İKİ FAİZ

Oldulun bahçesinde Eşref, Çetin'e bir tokat attı. Çetin bunun altında kalır mı hiç! O da Eşref'e iki tokat attı ve:

— Ne yapayım? dedi. Babama çekmişim, bankacı olduğu için hep faizle iş görür.

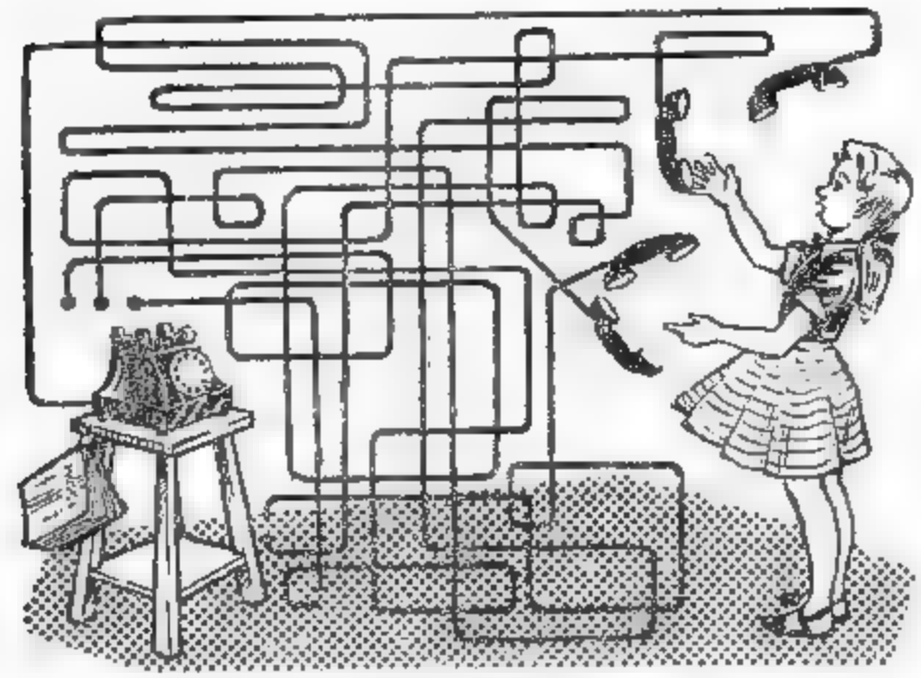

Şu telefon da ne karışık âlet; Fakat bu tellerden birisi bağlı. kulaklık tarafından başlamak üzere bağlı olanı bakalım bulabilecek misiniz?

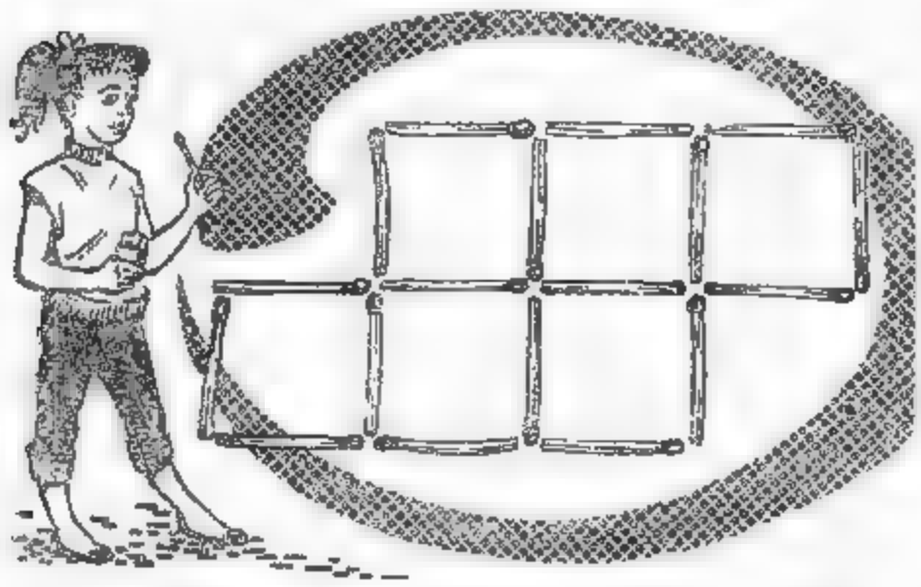

İşte bir kibrit problemi daha. Sadece iki kibrit alarak ortada 4 tane kare bırakın.

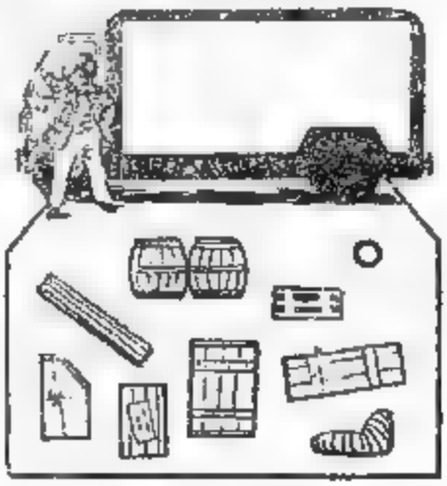

Elinizdeki eşyalarla kamyonu o şekilde doldurun ki, boş yer kalmadığı gibi, eşyalar üst üste konmuş olmasın.

(Halli karşı sayfada)

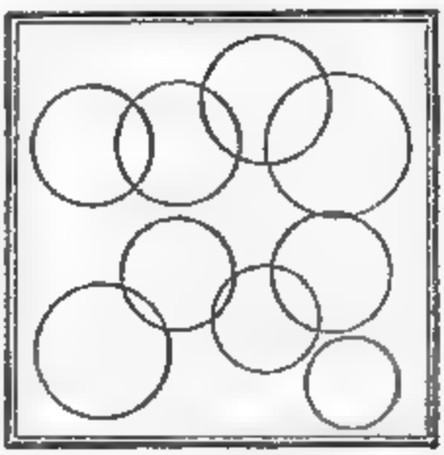

Ölçmeden bu dairelerin hangilerinin birbirine eşit olduğunu bulabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

■

PİRİNÇ

Hepimizin bildiği gibi Çinliler pirinci çok severler. Her yemekte sofralarında muhakkak pirinçli yemek bulundururlar.

Çinli'nin biri de bir gün İstanbul'a gelmiş lokantaya girmiş, yemek isimlerini daha bilmediği içingarsona:

— Bana, etli pirinç, otlu pirinç, sütlü pirinç getirin! demiş.

Garson Çinli'nin hangi yemekleri istediğini anlamış. Etli pilâv, ıspanak, sütlâç getirmiş.

Beraber Gülelim

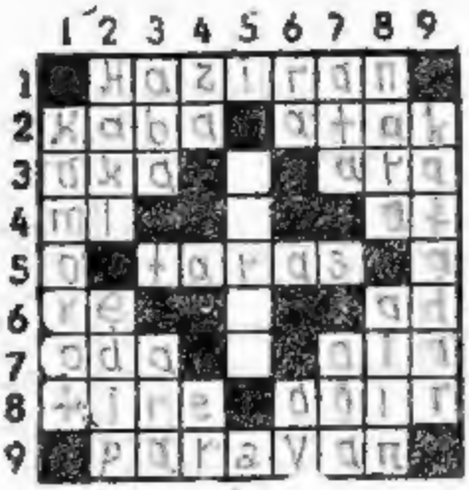

SOLDAN SAĞA:

1 — Bir yaz ayı. 2 — İnce değil, korkak değil. 3 — Eski bir Türk boyu, mesafe. 4 — Bir nota, kusuru bağışlama. 5 — Eski zaman balkonu. 6 — Bir nota, isim. 7 — Bir ev bölmesi, beyazlı. 8 — İplik, hafif değil. 9 — Ayaklı perde.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Vapurda kamaralara bakan. 2 — Toprak rengi, bir erkek ismi. 3 — Bir çeşit kumaş, mesafe. 4 — Tersinden okunursa çok değil, erkek. 5 — Bir izci birliği. 6 — Eski Mısırlıların bir tanrısı, avcının aradığı. 7 — En büyük baba, ağabey. 8 — Haykırış, yüzün üst kısmı. 9 — Aynı kafada olanlar.

Geçen Haftaki Bulmacanın Halli

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZÜN CEVABI

1 - Binbir Gece Masallarında.
2 - Amerika'dan.
3 - Mısır'ın.

DÜŞÜNÜŞLERİ

İki arkadaş oturmuş konuşuyordu. Biri duvardaki saatin işleyişini seyrederek:

— Zamanın hiç şakası yok! dedi. Dakikalar her an geçmekte ve her an biraz daha ihtiyarlamaktayız; şu saatin tıktaklarını duymamış olsak...

— Saatin bozuk olduğunu anlarız!

BALIK AVI

Baba - oğul sandalla balık tutuyorlardı. Çocuk bütün yemleri balıklara kaptırıyordu.

Zabası:

— Oğlum, dedi, bütün yemleri ziyan ediyorsun?

Oğlu:

— Fena mı baba, sen balıkları beslerim, sen de tutarsın!

KÖR OYUNU

— Anne gel seninle kör oyunu oynıyalım, diye yalvarmağa başladı, Annesi:

— İyi ama, ben bu oyunu hiç bilmiyorum ki...

— Zararı yok anneciğim, ben kör olacağım. Sen de köre çikolata veren iyi kalbli bir kadın ol.

BAŞINA GELENLER

Yaramaz Özcan bisikletten düştü, başı yarıldı. Uzun uzun sargılarla, pamuklarla sardılar:

Annesi telâşla:

— Ah oğlum, ah! Nedir bu senin başına gelenler? diye merakla sordu.

Özcan elini başına götürerek sargıları gösterdi:

— Sargılarla pamuklar!

GEMİDE

Gemi okadar yük aldı ki, âdeta su ile beraber olmuştu. Hareket edeceği zaman kaptan tayfalarına emir verdi:

— Demir alın!

Bizim Turgut da güvertede idi, demir almanın ne demek olduğunu bilmiyordu. Telâşla:

— Eyvah! dedi, gemide yük alacak yer kalmadı ki, bir de bunun üstüne demir alırsak battık demektir!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 62 **CİLT: 5**
29 TEMMUZ 1959

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe : Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19.5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli.

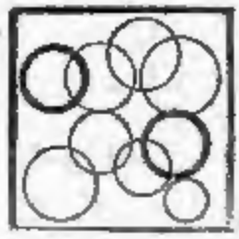

CAMBAZ

Babası laf arasında:

— İki cambaz bir ipte oynamaz! dediği vakit Ertuğrul atıldı:

— Neden oynamazmış? Ben dün bizim çayırdaki cambazın bir cambaz arkadaşı ile beraber bir ip üzerinde oynadıklarını gördüm, dedi. O ata sözü olsa olsa şöyledir: «Bir cambaz iki ipte oynamaz.»

ÇOCUK HAFTASI ANSİKLOPEDİSİ

AMERİKA KIT'ASI
(YENİ DÜNYA)

Kuzey ve güney Amerika kuzeyden güneye doğru en geniş arazi kaplayan iki memlekettir. Biribirlerine Orta Amerika ile bağlıdırlar. 1500 yılına kadar Amerika'nın ahelisini Kızılderililer teşkil ediyorlardı. 1492 de Kristof Kolomb Yeni Dünyaya vardı. Kolomb'dan sonra medenî dünyadan akın başladı. Bugün Amerikalılar Güney Arjantin'den Alaska'ya kadar uzanan topraklara yerleşmiş bulunmaktadırlar.

Kanada hemen hemen Kuzey Amerika'nın yarısını kaplar ve Avrupa kıtası büyüklüğündedir. 1535 de Jacpues Cartier St. Lawrence nehrine geldiği zaman Kanada bomboş, vahşi, birkaç kızılderilinin yaşadığı bir yerdi. Cartier buraya «Yeni Fransa» adını verdi. Ondan sonra kâşifler, Fransız balıkçıları ve kürk tüccarları buraya akın etmeğe başladı. Bilhassa İngilizler de gelip yerleştiler. Fransızlar, Kızılderililerle olduğu kadar İngiliz hâkimiyetiyle de uğraşmak mecburiyetinde kaldılar. En sonunda İngilizler 1760 da bütün Kanada'yı ele geçirdiler.

Amerika Birleşik Devletleri arazi bakımından Kanada kadar geniştir. Batı tarafından çeşitli madenlerle zengin dağlar yükselir. Orta kısımdaki ovalarda çiftçilik yapılır, güneyde çiftlikler ve ormanlar geniş topraklar kaplarlar. Şehirler ve endüstri bölgeleri doğu sahili boyunca uzanırlar. Bu Yeni Dünyada ilk şehir Florida'da İspanyollar tarafından kurulan St. Augustine'dir. 1607 de bir grup İngiliz Virginia da Jamestown kasabasına yerleştiler. Böylece kalabalıklaşmağa baş-

Meksika'da tropikal bir iklim hüküm sürer.

layan Birleşik Devletlerde 1775 de İnsan Hakları Beyannamesi yayınlandı. General George Washington tarafından idare edilen ordular İngilizlere karşı açtıkları savaşı kazandılar. George Washington ilek reisicumhur oldu.

Kuzey ve Güney Amerikayı bağlayan Orta Amerika'daki Meksika kuzey kısımda geniş, güney kısma doğru sivrilmektedir. Batı sahillerini kaplıyan dağlar gümüş ve altın madenlerinin yatağıdırlar. Doğuda muz ve tropikal çiçeklerin yetiştiği mümbit ovalar, zengin ormanlar uzanır.

Cortez 1521 yılında Aztec kızılderilerini mağlûp ettiği zaman büyük bir medeniyeti sona erdirdi. 300 yıl sonra Kızılderililer, beyazlara karşı ühriyet mücadelesine giriştiler ve zamanla arzularına kavuştular. Bugün Meksika, modern fabrikaları, göklere yükselen apartmanları, okulları ve hastahaneleri olan bir devlettir.

Meksika'nın Orta Amerikadaki komşuları, Guatemala, Honduras ile İngiliz Hondurası, El Salvador, Nikaragua, Kosta Riko ve Panama birçok bakımlardan Meksika'ya benzerler. Nüfusun çoğunluğunu İspanyollar ve Kızılderililer meydana getirir, İngiliz Hondurası hariç hepsi cumhuriyetle idare olunmaktadır. Panama kanalı Karayipler deniziyle Pasifik okyanusunu birleştiren dünyanın en büyük ve önemli kanallarından birldir.

Güney Amerika, Kuzey Amerika kadar büyük olmamakla beraber Kuzeyi geniş, güney kısmında gittikçe daralan bir koniye benzer. Amazon nehri memleketi baştanbaşa kateder. Burada dokuz Amerika cumhuriyeti bulunmaktadır. Bu cumhuriyetlerden Brezilya en büyük olanıdır. Amerika Birleşik Devletlerinden ve battâ Avustralya'dan daha büyüktür. Nüfusun çoğunluğu sahil kısımlarına yerleşmiştir. Amazon nehri boyunca kızılderili kabileleri yerleşmişlerdir. Baş şehri olan Rio De Janeiro dünyanın en güzel limanlarından biridir.

Venezüella, Brezilya'nın onda biri büyüklüğünde küçük bir cumhuriyettir. Fakat dünyada onun kadar çok yağ ihraç eden başka bir yer yoktur. Hububat ve hayvan da ihraç eder.

Kuzeyden güneye doğru, Kolombiya, Ekuador, Peru ve Şili uzanır. Bunların arasında da gümüş, bakır, kalay ve diğer madenlerle zengin And dağları yer almaktadır.

İki en küçük memleket Uruguay ve Paraguay, Arjantin'in yeşil ovalariyle, Brezilya'nın dağlık bölgesi arasındadır. Her iki memlekette deri ve eti için kocabaş hayvan, yünü için koyun, şeker, pamuk, kahve, pirinç ve meyve yetiştirirler. Bilhassa Uruguay modern ve ileri bir memlekettir.

A. Birleşik Devletlerinde dünyanın en modern şehirleri vardır.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA
KEŞFETTİĞİM BU ÇÖP MAKİNESİ SAYESİNDE MİLYONER OLACAĞIM... İŞTE, DÜĞMEYE BASIYORUM----
KLİK!
VE YEDİĞİM MUZUN KABUKLARI MAKİNE TARAFINDAN ÇEKİLİYOR..
GIR--GIR--GIR--
EYVAH! BU SEFER DE EVDEKİ BÜTÜN EŞYALARI ÇEKMEĞE BAŞLADI--
GIR..GIR
ÇATIRR
GIR..GIR..GIR..GIR..
FELAKET! KONTAK ANAHTARINA YETİŞEMİYORUM!
KAÇMAZSAM BENİ KIYMA HALİNE SOKABİLİR!
BİRAZ SONRA--
?
GIR..GIR..GIR..GIR..
YAMAN, SAKIN MAKİNEYE YAKLAŞMA VE ÇABUK HÜKÜMETTEN YARDIM İSTE, BİRKAÇ TABUR ASKER GÖNDERİLSİN!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

Yolunu Şaşıran Çocuk